

קלטת 4א

...וגם החלום, החלום שהיה לי אחרי הפטירה של רבי ישראל
היה החלום של הגלים, של.. הייתי בים והיה גלים
גלים גדולים כאלה, כמו הרים, הרים
אני ראיתי שהולך הר של מים, (לא מבין)
אני חשבתי, והוא הלך בכעס ישר אלי, ישר, ואמרתי:
"אוי וי, עוד, עוד כמה רגעים הוא, הוא יגיע אלי, מה יהיה ממני?
אז אני אמות, אין, אין שום תקווה כן, אז אני אמות"
וככה היה, הוא עלה בכעס, בחיפזון, והלך להרוג אותי
כמו שהולכים להרוג, הוא נפל עלי ו.. והייתי מיואש לגמרי
אבל ראיתי שאני, שאני עולה על, על ההר, שאני עולה במים, עולה, עולה
עד שהגעתי לסוף והוצאתי את הראש ונשארתי בחיים
יכולתי לנשוף אויר ונשארתי בחיים
חלום כזה?
טוב, עד, עבר הגל ונשארתי בחיים
אבל אני רואה שהולך הר, הר חדש, גל חדש
הוא הולך ככה, מה יהיה עכשיו? ולא בכל פעם מתרחש ניסים, מה יהיה עכשיו ממני?
נו, מה? איך הוא הולך? הוא, הוא לא שואל אותי, הוא הולך אלי, הוא נפל עלי הר חדש
וגם כן, וגם כן היה נס שעליתי במים על ההר, עד, עד
עד שהוצאתי את הראש מן ה.. מן, מן המים, ונשארתי בחיים
נו, טוב, ברוך השם שני פעמים, אבל, אבל הים הוא לא, הוא רועש והוא..
והולך, הולכים גלים חדשים, מה יהיה ממני? מה יהיה מזה?
לא בכל פעם.. אני, אני הרגשתי הסכנה מה שיש לי גלים כאלה, הרים כאלה
נו, הייתי מיואש, ראיתי את הסכנה מה, מה, מה שיש
בכל פעם יש, אני רואה נסים, אני עולה על הגל, אני עולה על ההר, אני עולה מהמים
עד שאני מגיע לסוף ומוציא את הראש ושואב, ואני נשאר בחיים
אבל, אבל אולי, אולי עכשיו מי יודע מה שיהיה עוד?
ראיתי, ראיתי והרגשתי את הסכנה, איפה שאני נמצא
פתאום אני רואה בניין גדול בים, לא רחוק ממני
בניין כזה, בניין גדול יפה, יופי כזה
אמרתי: "מה זה? מה? איך אפשר דבר כזה? בים יש בניינים?"
פתאום אני ראיתי, אני לא ראיתי כלום, רק הגלים
ופתאום אני ראיתי בים בניין מפואר וגדול, בניין!
היה לי תמיהה: "איך אפשר? בים, בים יש, אפשר להיות בניין?"
אבל אני רואה בניין, אז חשבתי אולי זה רמז על, על ש..
על שאני, שאני אזכה להינצל מהים
כי יש בניין, אולי אני אגיע להבניין, אני וודאי עשיתי מאמצים גדולים ולא יכולתי להגיע לבניין
ואני הייתי כמעט על יד הבניין, ובא גל והוא סחב אותי והוא, ונתרחקתי מהבניין
מה? אז מה יהיה? אני יש לי מקום להינצל, אבל אני לא יכול
לא יכול.. אין לי כח להגיע לבנין, אין, אין שום אפשרות להגיע לבניין
הוא על ידי, ואני, ואי אפשר לי להגיע לבניין
עד שזכיתי, עשיתי מאמץ עליון כזה, ועד שהצלחתי לנגוע בהמעקה של הבניין
כמו, רק ש.. רק שיכולתי להחזיק בהמעקה
הרגשתי עכשיו, ברוך השם עכשיו אני, אני יכול לעלות על המדריגות, על הבניין

ואין ים, אין גלים, אין כלום, כן, עכשיו אני יש לי תקווה
נו, עליתי היה מדריגות הרבה, והחזקתי בהמעקה ועליתי בשמחה גדולה
כל, כל רגע היה שווה בלי שיעור, והיה לי שמחה גדולה אני זכיתי לצאת מן, מסכנה, מסכנות כאלה
ואני נמצא בבניין, על הבניין, במדריגות, עלה, עלה, עליתי על מדריגות עד שהגעתי בסוף
עד שהגעתי להדלת של הבניין
אני הגעתי להדלת של הבניין, אז פתחתי את הדלת ונכנסתי והיה.. איך קוראים..?
[פרוזדור?]
פרוזדור, כן
[...]

יוא היה פרוזדור
מצד אחד היה חלונות יפות, ומצד שני אני עליתי פה על הדלת
ומהצד השני היה דלתות, היה קיר עם דלתות
טוב, אז אני עברתי את הדלת הראשונה ורציתי לפתוח לראות מה, מה יש שמה, מה..
ולא פתחתי, לא בכוונה, לא, לא פתחתי
אמרתי: "מה זה? מדוע, מדוע לא פתחת?"
אז, אז אני חשבתי אני, עכשיו אני אפתח, יש דלתות הרבה
אז הלכתי, וגם כן הגעתי לדלת וגם כן לא פתחתי
והיה, והייתי בכעס עלי "מדוע לא פתחת?"
לא פתחתי ועברתי את הדלת וגם, וככה כל, כל הדלתות עברתי ורציתי לפתוח ולא פתחתי
עד שהגעתי, זה החלום, זה חלום כזה
עד שהגעתי להדלת האחרונה של הבניין
זה, זה אחרי כבר כל הבניין, אני עברתי כל הדלתות ו..
עד שהגעתי להדלת האחרונה של הבניין שהיה כבר..
אני הגעתי לדלת האחרונה, אז פתחתי, פתחתי וראיתי.. חדר
פתחתי וראיתי חדר
יש שמה שולחן וכסא, ועל הכסא יושב זקן גדול
וזקן יופי כזה, לבן כזה, חן כזה
וגם הצורה שלו, הפנים שלו היה חן כזה שלא רואים בעולם הזה, מן חן כזה, מן מתיקות כזה
אז התביישתי מאד, ראיתי זקן כזה, ראיתי זקן זה וראיתי את הפנים שלו
אז נתביישתי מאד ונפלתי בדעתי
"איך יש לי מקום פה להיות בחדר הזה ולראות זקן כזה?"
נתביישתי מאד, ורציתי לתת שלום להזקן, אבל לא, לא מצאתי עוז בנפשי לתת לו שלום
איך?.. ואני רחוק כזה, אני.. איך יש לי חלק
יש לי חלק כזה לתת, איך יש לי עזות לתת שלום להזקן הזה?, כן
אז, אז הזקן היה ככה, הזקן הזה הוציא, הושיט את היד
ונתן לי שלום ולקח לי את, את היד והחזיק את היד
באהבה גדולה ובנענוע, כן
ובשלום עליכם
והוא המשיך והחזיק אותי באהבה גדולה, שלום, התקרבות כזה
אני לא היה לי עזות כזה, אבל הוא עשה את זה, אז מה, מה יכולתי לעשות?, אז קיבלתי את זה
ונתעוררתי, ונתעוררתי!
אז אני זכרתי את כל החלום, וזכרתי..
עד היום אני רואה את הפנים שלו כמו שראיתי אז
בדרך הטבע חלום נשכח, כן, לפחות הצורה
אבל כמו שראיתי את הכיסא עם הזקן מעליו והזקן והתיאור של הפנים
אז הפנים כזה, אני זוכר את זה, כמו שאני רואה עכשיו את זה, כן

אז היה לי געגועים והשתוקקות, אני רוצה לדעת, מי זה היה הזקן!
אולי אליהו הנביא? איזה, משהו.. איזה גדול? מי היה הזקן הזה שראיתי?
אז כנראה, אני היה לי געגו.. מתוך געגועים, נרדמתי
ואמרו לי, וחשבתי במחשבה:
"אני אקח ספר ואני אפתח, אולי אני אמצא שמה איזה רמז, מי זה הזקן?"
וככה עשיתי, נתעוררתי ולקחתי ספר ופתחתי
זה היה ספר "חיי מוהר"ן" מדפוס הראשון, "חיי מוהר"ן"
ופתחתי אותו, והעיניים שנתנו...

...[מה, מה ראית?]

פתחתי את הספר..

[חיי מוהר"ן]

"חיי מוהר"ן" ולקחתי את העיניים על הסעיף הזה, שרבינו הקדוש גי.. היה.. גילה, גילה
ש"מי שיזכה, אני אתראה אליו בדמות זקן"
זה, זה, זה, זה ראיתי, אז ידעתי כבר שהזקן הוא רבינו
חלום טוב כזה
אוי...

...ואני הייתי ילד, הייתי ילד

ואני מזמן שבאתי על דעתי, עוד כשהייתי ילד

היה, היה לבי מתגעגע לעבוד השם, ללמוד תורה ולמסור נפשי בשביל עבודת השם
והתפללתי בדבקות, בהתלהבות ובתנועות, והתפללתי

והיה שמה איש זקן אחד שהוא היה מחסידי ביאן

הם, הם, הם לא מתפללים בכח ולא בקול ולא.. רק בלחש, כן

נו, אבל אף על פי כן אני, אני היה לי עזות ולא הסתכלתי עליהם ואני..

אז זה הזקן בא אלי בכל יום, הוא ה.. ונתן לי מטבע חשובה, ככה, הוא נתן לי

הוא היה מפורסם בעיר שהוא קמץן כזה

הוא נותן נדבה המטבע הכי קטנה שיש, שאפשר, חתיכת פח, כן

והוא נתן לי, נתן לי, כשבאתי הביתה ונתתי, הם היו עניים ונתתי את המטבע

אז הם נתפלאו מאד, כן

אבל אחר כך הפסקתי לתת לבית והתחלתי לאסוף מטבעות בשביל סידור

אני רוצה לקנות סידור שיהיה בו חצות ותהלים, מעמדות וסליחות, כל מיני סליחות וכל, "כל-בו"!

שיהיה בו כל, כל מה שיש בעולם, איזה תחינה, איזה, איזה, איזה דבר, גם..

התחלתי לאסוף הכסף אצלי בשביל לקנות סידור, היה שם הסידור היה "כל-בו"

ו.. ככה היה, וכל, הכל היה בו בהסידור הזה

ואני היה לי השתוקקות וגעגועים לסידור כזה, כן

אבל אין, אין כסף, וגם כן בטבריה לא, אי אפשר להשיג סידור כזה, רק בירושלים

אז השם יתברך ריחם עלי, והאמא נסעה לירושלים בשביל הכנסת כלה, בשביל לחתן איזה ילד

על כל פנים היא נסעה לירושלים

ואני כשנסעה אמרתי לה: "אני אספתי כסף בשביל סידור "כל-בו"!"

ואני הייתי חביב מאד אצל האמא

והיא, היא נתנה לי הבטחה שהיא תיקנה לי סידור כמו שאני רוצה

"כל-בו", שיהיה בו, שיהיה כל המעלות, כן

אני נתתי לה את הכסף, והיא קיימה

והיא השתדלה לעסוק אם איזה משפחה, ממשפחה שלנו, שהוא יודע כל הסוחרים הגדולים

כי יש... סידור כזה לא בכל, לא, לא משיגים בכל המקומות

צריכים לדעת איפה יש סידור כזה
על כל פנים היא הביאה לי סידור שהוא חידוש בירושלים
היא באה לטבריה עם הסידור, והשמחה שלי והלכתי לבית הכנסת עם הסידור הזה
וכלם קינאו אותי, יש לי, יש לו סידור
אני רציתי לאכול כל הסידור
מה, איזה שמחה היה לי בכל פעם שאני ראיתי את הסידור אצלי...

...[תתחיל מהתחלה]

אני שכחתי

[על השלושה חכמים בטבריה]

בזמן שנתקרב, שרב צבי רזנטל נתקרב לרבינו, אז השם יתברך סיבב שככה היה השגחה
הוא יצא מביתו להתפלל וותיקין ביום שישי, ולא, ולא חזר כל היום
הם כבר מחכים כל המשפחה, ה.. אישתו והילדים והאבא
מחכים בכל, בכל עת עד שיבוא, עד שיבוא, איך אפשר?
הולכים להתפלל ולא חוזרים?
נו, נו..

היה רעש בכל העיר:

"רב צבי רזנטל הלך להתפלל מה.. ולא חזר

מה שעושים הברסלבים, ביום שישי ערב שבת לקחו את רב צבי
יש לו אישה וילדים קטנים, פתאום הוא נעלם, מי יודע איפה הוא?"
חלק אמרו, כמה אנשים אמרו:

"שהברסלבים שלחו אותו לאומן, כי עיקר אצלם אומן"

וא, האחרים אמרו:

"אולי לצפת, אולי לירושלים"

על כל פנים לא ידעו.. זה, זה ידוע "שרב הירש נעלם, נעלם, אין, איננו"
הם שלחו ערב שבת שהוא יום שישי, הם ראו, זה היה סמוך להדלקת נרות
והוא איננו, אז הם, הם לקחו גיבור אחד מגיבורי טבריה

שהוא יודע לרכוב על סוס, כמו אווירון

והוא נסע לצפת, יש להם משפחה, אולי הוא, הוא הלך לצפת בשביל שהיה מחלוקת בבית
מברסלב, מחסידות ברסלב, אז הוא, הוא הלך לצפת

אז הם שלחו לצפת והוא היה, הספיק לחזור ולהודיע שהוא ביקר בכל, אצל כל המשפחה
ורב צבי איננו!

נו, נו, היה כל העיר ברעש כזה, כל העיר

"הברסלבים, ברסלבים שלקחו את רב (לא מבין) מהמשפחה ו.."

הוא הלך להתפלל ואיננו

והוא.. ביום שישי זה, זה היה כולו (לא מבין)

על כל פנים הדליקו נרות לכבוד שבת, ורב צבי איננו, איננו ואיננו

על כל פנים היה בוכים הילדים והאישה והמשפחה, האבא שלו..

"איזה שבת זה? איפה רב צבי?"

ואישתו והאמא שלי ואישתי גם כן, הם הלכו לבית רבי ישראל וזרקו אבנים

"איפה רב צבי? איפה רב..?"

היה לו השבת לרבי ישראל אבנים, שברו כל הכלים, לא השגיחו על שבת, על חילול שבת

שברו את הכד של מים שנכנס בו שלושה ארבעה פחים מים, שברו ושברו

האבנים, כל האבנים שבטבריה זרקו לבית רבי ישראל

נו, בלילה מוכרחים לישון, עשו הפסקה והלכו לישון, אבל בבוקר השכם, כולם קמו והלכו..

בבכיות "איפה רב צבי?"

מה זה? ביום שישי? הוא עשה להם {...} כאלה, שיכולים למות..
"מה זה? איפה..?"

על כל פנים הם

כבר הלכו ביום שישי הלכו למוכתר

והמוכתר הוא חיפש דברים כאלה, כי הוא אוהב כסף, הוא עבד כסף, כן
אז יהיה לו מזה מסחר טוב, המשפחות של, של רב צבי, ישראל בער
ויהיה, ויהיה, ויהיה תבשיל טוב, ויהיה לך מעות

אז הוא אמר, הוא אמר לאשתו:

"על הברסלבים הכל תאמין, אני חושב שהם שלחו אותנו לאומן

הוא לא בירושלים, הוא לא בצפת הם, הם שלחו אותנו לאומן"

אבל אומן לא היה במלחמה עם טורקיה, נו, זה ריגול, זה, זה..

אצלם לא שייך מלחמה, או, לאומן זה, הם שלחו אותנו"

והוא עשה תלונה אצל הממשלה, שאנחנו שלחו את רב צבי לאומן, וככה הוא היה התלונה

כן, לאומן, אז זה עניין, זה עניין ריגול, זה עניין חמור מאד

אז שיהיה מזה כסף, הוא יברר שלא.. על כל פנים אבל יהיה כסף מכל הצדדים, יהיה כסף

יום שבת בבוקר עלו, הם לא הלכו אלי, לרבי ישראל

"איפה רב צבי?"

אני לא ידעתי, אני קמתי, הלכתי למקווה, התפללתי בבית

אני מתחיל להתפלל, "ברוך שאמר" ו..

בא המוכתר עם חיילים, עם שוטרים, ואני באמצע התפילה אחרי "ברוך שאמר"

אני, הוא קרא, קרא אותי ואמר: "בא לבית סוהר, איפה רב צבי?"

אוי, המעשה מרב צבי זה, זה מעשה כל כך יפה, הצגה יפה

מה זה? מתי.. לא נשמע בעולם דבר כזה

שהבעל הבית ילך להתפלל ביום שישי ולא יחזור הביתה, ולא יודעים איפה הוא?

דבר כזה רק בברסלב

וכל העיר היו בוכים על המשפחה

רב צבי הלך להתפלל ולא, ולא.. זה רק, רק בברסלב יכול להיות דבר כזה

על כל פנים הוא אמר לי:

"שאני אלך איתם לבית סוהר", נו, באמצע התפילה

הלכתי אתם, יש לי ברירה? הלכתי לבית סוהר

באו כל המשפחה שלי לבית סוהר לראות איפה אני נמצא

מי, מי, מי יודע מה שיהיה בבית סוהר? הם, יקחו אותי לחייל או..

או יכו אותי שאגיד איפה הוא, איפה רב צבי?

על כל פנים האמא שלי ואשתי והמשפחה הוא, הם באו לבית סוהר

וראו אותי דרך, דרך החלונות הם ראו אותי, אז אמרו לי:

"מה, מה נשמע?"

אני הייתי באמצע התפילה ולא יכולתי לד..

על כל פנים עבר איזה כמה שעות, בא..

הפקיד הגדול, המושל, כל העיקר המושל על השוטרים ועל הכל

הוא, הוא בא, הוא כבר (לא מבין), המוכתר כבר דיבר אתו מה שיש לו לעשות

הוא יודע, הוא יודע כבר שיש לו חבר טוב, זה המוכתר? מה שהוא אומר הוא עושה, כן

ואז הוא בא, הוציאו אותי מבית הסוהר ל.. (לא מבין), הקצין הגדול

"ידניראל", "הידניראל"

אוי, והוא אמר, הוא, הוא היה, הוא דיבר בתקיפות, הוא "ידניראל", הוא אמר לי:

"תגיד איפה, איפה, איפה רב צבי?"

מה עושים? קודם שכבו, שכבו אותי על הרצפה

והרימו את הרגליים למעלה, כמו פה, על הרגליים, על זה ולקחו חבל וקשרו את הרגליים בזה, כן, זה היה ברזלים גדו.. ברזלים חזקים, כן קשרו אותי, והיה שוטר אחד מצד זה ושוטר אחד מצד זה, והרגליים היו פה למעלה ואמרו לי:

"אם תגיד איפה רב צבי, טוב! אם לא? אז, אז תמות!, אנחנו נכה לך מכות רצח!" והמשפחה שלי שומעים איך הוא מדבר איתי, והם, הם פחדו שאני.. אם יכו אותי, אז אני אמות, שוטרים, שוטרים ערבים הם נותנים מכות רצח היה בכיות, האמא שלי ואשתי ו..

הכלל הם קשרו אותי, ושכבתי עם הרגליים למעלה, והם החזיקו את, את המקלות, את ה.. כן והקצין אמר לי:

"תגיד, איפה, איפה רב צבי?" אמרתי:

"אני חושב שהוא הלך לירושלים" אז הוא אמר לי:

"תדע, אנחנו נשמור, אם לא נמצא אותו? אז נעניש אז תמות נכה אותך עד, עד, עד למוות, תגיד האמת!" אז אמרתי:

"זה, זה, זה שאני יודע, אני מגיד" אז עזבו אותי, ושלחו בשבת, שלחו להדרך לירושלים על כל פנים במוצאי שבת..

הם מצאו אותי בעפולה ואמרו לרב צבי, הם מצאו אותו המשטרה, כן, ואמרו לו:

"תדע שישראל בער ורבי ישראל הם בבית סוהר והם בסכנה גדולה, תלך, תחזור אתנו!"

הוא חזר איתנו, אתם, הוא שמע שזה סכנה, הוא חזר, הוא חזר איתם הם באו לטבריה, לטבריה במוצאי שבת, אבל.. נו..

..אז המשפחה שלי רצתה שישחררו אותי מהבית סוהר, שאלך הביתה והחוק היה, בלילה לא נותנים לשום בן אדם לצאת אם הוא, אם הוא בבית סוהר אם משחרר, משחררים אותו, הוא מוכרח להיות עד הבוקר, בלילה אין, אין שחרורים אבל המוכתר וזה הקצין הם, הם ידעו איך להתנהג והם שחררו אותי במוצאי שבת בלילה, כן

אבל שכחתי מהשלושה עשרים של טבריה, כן אוי, הם, הם כבר היה, היו מהחדשים, ציונים חדשים כן, הם עשו, אצלם היה צחוק כל היהדות והתורה ו..

אבל אף על פי כן הם, הם ילידי ארץ ישראל והגדול שבהם היה, היה לו תחנת קמח, והוא היה חשוב המשפחה שלו, האבא והסבא חסידי קרלין

אז הוא לבש את השטריימל ככה בצד לפי המודה, כן והוא הלך עם החברים שלו עוד, עוד שניים

הוא זה היה הזקן, לא, לא, לא זקן, אבל הוא נגדם הוא יותר זקן מהם אז אלו השלושה היו, הם היו חברים והתלוצצו מהיהדות כמו החכם של "סיפורי מעשיות", כן הם הלכו והם, והיה אצלם חו.. צחוק, הולכים להתפלל, נו

אבל ישראל, אחד היה שמו ישראל, ישראל בן זלמן, ישראל זולמינס, זולמינס ישראל ואחד, והשניים היו שניהם

אחד היה בעל בית מרקחת הכי גדול בטבריה, הוא היה פלא אפילו, אפילו בירושלים בית מרקחת גדול, והוא ידע את המלאכה טוב, מומחה גדול, זה השני

והשלישי היה לייבל, לייבל, גם כן אריה
(לא מבין)
הוא היה סוחר עצים הכי גדול בטבריה
שלושה, אלה השלושה
ואלה, אלה השלושה הם הלכו לבית כנסת
אבל זה אצלם, היה מין הצגה, מין צחוק, ככה הלכו לבית כנסת
הם הלכו לבית כנסת, לקרלין, זה בעל, בעל ה.. מי שיש לו התחנת קמח, היה שמו ישראל זולמינס
הוא, הוא היה הגדול שבהם, הם היו עם דרך ארץ, הוא היה איש חכם ו.. כן
הם הלכו אתו לבית הכנסת
וזה, זה מין הצגה, הם הלכו לבית כנסת
והבית של רבי ישראל היה בין כל הבתי כנסת, כן
והם ראו רעש גדול, כל העיר רעש, רעש גדול
וגם כן המשפחה שלי ושל, ושל רב צבי היו בבית רבי ישראל
והיה צעקות ובכיות, והם שמעו, הם שמעו דבר כזה, מעולם לא שמעו
"מה יש פה? מה יש פה?"
"הו! אתה לא, לא, לא, אתה לא יודע?"
ישראל בער נעשה חסיד ברסלב, ולקחו את רב צבי
ונעלם, הוא הלך יום שישי להתפלל ולא חזר"
אז הם, אז הם עשו, הם שומעים דבר, דבר כזה? זה, זה..
הכלל הם אהבו, הם ראו עולם, קיבוץ גדול כזה, באמצע מספרים להם מה שנעשה
מה שיש בטבריה, ישראל בער מחסידי ברסלב
"אתה לא שמעת? {.....}"
והם היה אצלם מין הצגה, מין הצגה, כן
אז, "אוי, ישראל בער (לא מבין) ברסלב?"
על כל פנים הם, הם הלכו להדלת של בית, של רבי ישראל כן
היה סגור, הוא סגר את הדלת, הוא התפלל שחרית
הוא, מן תפילה כזה, אני לא שמעתי, אבל, אבל שמעתי שאמרו, שזה היה בוקע רקיעים
שזה היה תפילה כזה, כן, המשפחה שלי, המשפחה שלו
והיו עם המוכתר, עם השוטרים
אז הם, הם, הם עמדו על יד הדלת של רבי ישראל, וגם מרדכי המוכתר עמד עם שוטרים גם כן
הם חיכו שהוא יגמור התפילה, הם יקחו אותו לחוץ, ובחוץ יכולים לקחת אותו
מהבית אסור לקחת, אבל מהחוץ אפשר
על כל פנים הם הלכו אצל הדלת של רבי ישראל, ומצאו את, את המוכתר ועם השוטרים
והם שמעו את התפילה של רבי ישראל, נפל עליהם פחד
לא שמעו מעולם, מין תפילה כזה? לא שמעו מעולם!
הו.. מה, מה? אז הם נתעוררו באמת, נתעורר היהדות, הלב היהדות, כן
וכלם, ישראל זה, זה מהתחנת קמח ואלו השניים, השניים
אמרו למרדכי, למוכתר: "לך מכאן!"
אז תכף הלך, הם היו חבר'ך, חברה, אז, אז..
הוא פחד מהם, כן, הם לא אנשים פשוטים, הם אמרו לו ללכת, אז הוא הלך
והם נשארו, והם נשארו הם, לא הלכו להתפלל, לא הלכו לקרלין
הם, הם, הם ראו מין הצגה כזה, כל העיר רועש
"איפה רבי ישראל" והמשפחה שלי והמשפחה שלו, כן
אז הם חיכו עד שגמר השמונה עשרה של, של התפילה של שבת
והם דפקו על הדלת ודיברו עם רבי ישראל:
"מרדכי שלחנו, אנחנו שלחנו אותו, אנחנו רוצים לדבר איתך"

אז, אז הוא פתח הדלת ונכנסו, והם היו פיקחים, חכמים, לא.. כן
 אבל הם נתבטלו נגד התפילה שהם שמעו מרבי ישראל
 אז שאלה אחד, הם שאלו אותו כמה שאלות
 והוא השיב על ראשון ראשון ועל האחרון, הוא השיב לכולם
 והם נתפלאו מאוד, מעולם לא שמעו דיבורים כאלה
 הם היו חכמים, הם שאלו אותו:
 "מה זה? ברסלב וקרלין וכולם, הדתיים..
 הם כולם יש להם בנים, וגם הברסלבים יש להם אישה ויש להם בנים
 מה, מה? איזה.. איזה.. איזה?
 איזה הפרש יש?
 הם, הם מתחת.. אלו מתחתנים ויש להם בנים, ואלו מתחתנים, מתחתנים ויש להם בנים
 אז מה? מה החילוק? איזה, איזה (לא מבין) איזה?
 אז אמר להם רבי ישראל:
 "אלו מתחתנים, הם מתחתנים בשביל, בשביל תאוות הגוף
 וגם כן יש להם ילדים, ממילא יש להם גם כן בנים, אבל העיקר אצלם התאוה ה..
 ואלו הצדיקים, הצדיקים הם בשביל שהם רוצים ילדים, בשביל זה הם מתחתנים!"
 חשבו שזה, איך אפשר.. הם לא, לא ידעו לענות על זה
 והוא נתן להם תירוץ מספיק, והם, הם לא ענו
 והם נתבטלו לרבי ישראל, ואהבו אותו
 על כל מה שדיברו אותו והוא ענה להם הכל, והם נתבטלו
 והם נתקרבו, והם נתקרבו לרבינו, כן
 והם תמכו אותו ו.. כן
 או..
 הם לא, פעם הראשון בחייהם, השלושה, השלושה חכמים
 הם, הם ראו פעם ראשון בחייהם, רעש כזה, אז כששמעו, אז הם שאלו :
 "מה זה הרעש? מה? מה יש?"
 "הו, אתה לא שמעת? שישראל בער נעשה ברסלב"
 "שמענו, נו, מה יש?"
 "מה יש? הם לקחו אותו, את רב צבי"
 והם סיפרו לו
 הם ראו רעש כזה, "ישראל בער נעשב ברסלב"
 ורב צבי הלך להתפלל..
 ביום ראשון אני פחדתי, אולי המוכתר הוא רוצה כסף
 הוא יבוא עוד פעם ויקח אותי לבית סוהר
 כסף, "איפה רב צבי?" כסף, רק הכסף, כסף"
 אז, אז ראיתי מקום ליד בית הכנסת קרלין, מקום, מקום סתום, מקום שלא רואים
 אני הייתי שמה כל היום ליד בית הכנסת, כן
 אולי, יבוא מרדכי עם השוטרים, אני.. והם..
 אף אחד לא ידע מי, איפה, איפה אני, אז יכול לחפש
 הו..
 על כל פנים אני, אני הייתי שמה עד מנחה
 במנחה עליתי לבית כנסת מן המקום שאני הייתי, לבית הכנסת
 להתפלל מנחה, לשמוע "קדושה" ו..
 בא, בא הזקן הרב קהת, הרב קהת הוא, הוא היה קרליני
 וגם, וגם האבא של האישה, של אישתו של רב צבי רוזנטל היה גם כן קרליני והם היו חברים
 אז רב קהת הלך להתפלל מנחה, ושמע כי המשטרה לקחו את מרדכי, את המוכתר

לאיסטנבול, ויש עליו תלונה גדולה שהוא מרגל, שהוא.. כן
אז אמר רב קהת:
"זה רבי ישראל, רבי ישראל, זה המעשה של רבי ישראל
רבי ישראל הוא עונש, הוא, הוא נתן לו עונש
ה' נתן לו עונש על זה, על השבת הזה
הוא.. לקחו אותו, ומאז נעלם, לא ראיתי אותו, היה לו..
טבריה לא ראה אותו יותר...

סוף קלטת 4א